

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 11Csp/61/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117205527  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117205527.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Friendly Finance Slovakia s.r.o., IČO: 47 243 368, Tallerova 4, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpený: Mgr. Henrich Schindler, advokát, ul. Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: F. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXXX/XX, C., o zaplatenie sumy 150,- eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 150,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 150,- eur od 14.12.2017 do zaplatenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 31.01.2017, doručenou tunajšiemu súdu dňa 06.03.2017, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 150,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 29.02.2016 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo dňa XX.XX.XXXX k vzniku právneho vzťahu, na základe ktorého veriteľ poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 150,- eur, o čom žalobca predkladá výpis z bankového účtu. Predpokladom vzniku právneho vzťahu medzi stranami sporu bola registrácia žalovaného na adrese internetového sídla žalobcu [www.pozickomat.sk](http://www.pozickomat.sk), za účelom zriadenia užívateľského účtu, v ktorom žalovaný uviedol svoje nezameniteľné identifikačné údaje spolu s číslom účtu, na ktorý žiada poukázať peňažné prostriedky. Nakoľko sa nezachovala zmluva o poskytnutí úveru ani iná písomná zmluva, žalobca nepožaduje od žalovaného zaplatenie odplaty za poskytnutie pôžičky, resp. úveru, ani úhradu iných poplatkov a nákladov. Žalobca sa domáha iba vrátenia istiny. Žalovaný nezrealizoval žiadnu úhradu. Žalobca žiada úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni poukázania bezdôvodného obohatenia na účet žalovaného až do zaplatenia. Ako dôkazy žalobca predložil Výpis z Obchodného registra na internete, internetový profil žalovaného na webovom sídle žalobcu, výpis z bankového účtu žalobcu.

3. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 11Csp/61/2017-9 zo dňa 27.07.2017. Vzhľadom k tomu, že sa platobný rozkaz nepodarilo žalovanému doručiť, súd ho uznesením č.k. 11Csp/61/2017-29 zo dňa 23.11.2017 zrušil.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená dňa 12.12.2017 postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), k tejto sa nevyjadril, skutkové tvrdenia nepoprel, dôkazy neoznačil.

5. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 veta druhá CSP, keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, a zároveň ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

8. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 150,- eur, ktorá suma bola poukázaná na účet žalovaného dňa XX.XX.XXXX. Skutkové tvrdenia žalobcu o uzavretí uvedenej zmluvy a o poskytnutí úveru vo výške 150,- eur žalovaný nepoprel, preto sa považujú za nesporné, pričom zaslanie sumy 150,- eur na účet žalovaného vyplýva z výpisu z účtu žalobcu. Žalovaný žalobcovi žiadnu sumu nevrátil. Žalobca v konaní nepreukázal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá v písomnej forme.

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (2)

13. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

14. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa

zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak  
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,  
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

18. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 150,- eur. Hoci žalobca nepredložil písomnú zmluvu o úvere, súd mal uzavretie zmluvy preukázané jednak z listinných dôkazov týkajúcich sa úverového vzťahu, ktoré v konaní žalobca predložil, ale predovšetkým bolo potrebné uvedené skutkové tvrdenie uzavretia úverovej zmluvy a poskytnutia úveru v uvedenej výške považovať za nesporné, nakoľko ho v konaní žalovaný nepoprel. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

19. Predmetom konania je úverová zmluva, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 150,- eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) a § 1 ods. 2 ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy. Predovšetkým je potrebné trvať na písomnej forme zmluvy, nakoľko len v prípade písomnej zmluvy je možné súdom skontrolovať potrebné zákonné náležitosti, ktoré pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere ustanovuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere v ustanovení § 9 ods. 2.

20. Nakoľko žalobca v konaní písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere nepredložil, nakoľko ňou nedisponuje, ani nenavrhol vykonanie iného dôkazu za účelom preukázania písomnej formy zmluvy, súd nemal za preukázané, že zmluva o úvere bola uzavretá v písomnej forme. V tomto prípade, t.j. zmluva nebola preukázateľne uzavretá v písomnej forme a preto ani neobsahovala zákonom požadované náležitosti, sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a), b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov, keďže pri absencii písomnej formy je tiež možné uzavrieť, že zmluva zároveň neobsahuje ani náležitosti podľa ZoSÚ. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie žiadnych úrokov ani poplatkov (ktoré si nakoniec ani neuplatnil), ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný čerpal úver vo výške 150,- eur a na tento nezaplatil žiadnu sumu, je povinný žalobcovi vrátiť celú časť poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 150,- eur, v ktorej časti súd žalobe vo výroku I. rozsudku vyhovel.

21. Nakoľko sa žalovaný s peňažným plnením dostal do omeškania, má voči nemu žalobca nárok aj na úrok z omeškania. Žalobca v konaní nepredložil písomnú zmluvu, ani nebol inak preukázaný deň splatnosti poskytnutého úveru, pričom za deň splatnosti nemožno bez ďalšieho považovať nasledujúci deň po poskytnutí úveru. Zároveň nebolo ani preukázané, že by žalobca pred podaním žaloby vyzval

žalovaného na vrátenie istiny. Za výzvu na vrátenie istiny tak možno považovať až žalobu, ktorá bola žalovanému preukázateľne doručená dňa 12.12.2017 prostredníctvom súdu. Následne treba podľa § 563 OZ vychádzať z toho, že dlžník je povinný zaplatiť finančné prostriedky prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Keďže žaloba bola žalovanému doručená dňa 12.12.2017, dňa 13.12.2017 mal žalovaný plniť a dňa 14.12.2017 sa dostal do omeškania s plnením, od ktorého dňa súd žalobcovi nárok na úrok z omeškania priznal. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa dostal do omeškania dňa 14.12.2017, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,00 %. Žalobca tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% (5 + 0,00 %) ročne zo sumy 150,- eur od 14.12.2017 do zaplatenia, a vo zvyšku súd žalobu vo výroku II. zamietol.

22. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3)

23. Vzhľadom k výške istiny s príslušenstvom, ku ktorých zaplateniu zaviazal súd žalovaného, mal súd za to, že je dôvodné poskytnúť žalovanému na splatenie dlhu primeranú dlhšiu lehotu v trvaní 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

24. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

27. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní v celom rozsahu istiny úspešný, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. Neboli pritom tvrdené a súd ani sám nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP), pre ktoré by žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému nemal priznať. Pri zamietnutí žaloby v časti úroku z omeškania súd na uvedené neprihliadal ako na smerodajné pri určení výšky úspechu žalobcu, nakoľko príslušenstvo nebolo samostatným predmetom konania. Súd pritom podporne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 10CoPr/2/2016-361 zo dňa 27.06.2016, v ktorom odvolací súd uviedol, že „súd prvej inštancie ... pochybil tiež v tom, že pri posudzovaní úspechu a neúspechu vyčíslaval výšku priznaných úrokov z omeškania ku dňu rozhodnutia súdu, pričom pre takýto postup by bol dôvod len vtedy, ak by úroky z omeškania tvorili samostatný predmet konania, ak sú však len príslušenstvom istiny, pri posudzovaní miery úspechu v konaní nie je dôvod na úroky z omeškania prihliadať.“ O výške náhrady trov konania žalobcu bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).